

Trettondag jul Joh 8:12 Västerslättskyrkan 20100106

Trettondag jul har underrubriken Epiphania, som kommer från det grekiska ordet epi'faneia, som betyder "synligblivande uppenbarelse".

Trettondagen är den allra äldsta högtidsdagen under julen då man firade att Jesus döptes och blev bland de kristna en stor dophögtid.

Adventets tid blev en dopförberedelsetid. Då kanske vi också förstår varför Johannes döparen har fått sin plats på den tredje söndagen i advent.

Men överallt i den västliga kristna kyrkan har man under de senaste århundradena på trettondagen firat Guds härlighet i Kristus när de vise männen kom för att ge Jesusbarnet sin tillbedjan. Här i Västerslättskyrkan har de vise männen avbildats på altartavlan som tre konungar från fjärran länder. Att de kom från fjärran länder har inspirerat till att trettondag jul har blivit en missionshelg när vi samlar in pengar till missionen.

På många konstverk ligger den nyfödde konungen inte längre i en krubba, utan sitter i moderns famn i kungakrona, ibland med en spira i handen och jordklotet i den andra handen. Han som föddes i stallet av jungfrun Maria uppenbarar sig som Guds Son för hela världen.

Dagens predikotext är en enda vers från

Johannesevangeliet

Jesus sade: *"Jag är världens ljus. Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."*

Ni som varit med om dop känner igen den här versen, som vi brukar läsa när vi överlämnar dopljuset.

Vad innebär det att Jesus är världens ljus?

Jesus gör anspråk på att vara den som är ett ljus för folken för att citera GT-texten där Herren säger: *"Jag ska göra dig till ett ljus för andra folk."*

Men han är också kyrkans ljus. Varje söndag brinner ljusen på altaret som en påminnelse om att Jesus är kyrkans ljus. Ett ljus som kyrkan har fått till uppgift att sprida bland alla folk. Vår kantor Christina illustrerade det så fint vid adventsmusiken den 4 söndagen i advent här i Västerslättskyrkan, då alla hade fått ett litet ljus och när vi sjöng *nu tändas tusen juleljus*, så gick ljuslågan från altaret till alla som fanns här i kyrkan. Det symboliserade hur Jesusljuset får spridas och fylla våra hjärtan med ljus och frid.

I himmelen kommer detta att bli uppenbart, för där behövs inget ljus i det himmelska templet, för Jesus kommer där att uppfylla det med sin härlighet.

En kristen som följer Kristus vandrar inte i mörkret.

Men visst kan även en kristen få kännas vid mörkret, när hon får utstå lidande, ibland kommer också tvivlets tankar och en kristen kan också frestas till synd i tankar, ord och gärningar. Ofta gör vi också det som är fel och det kan gräma oss att vi aldrig lär oss. Vi har anledning att gång på gång komma tillbaka till nådens Gud och bekänna våra synder. Tänk, att vi hinner knappt ha uttalat vår syndabekännelse så är Gud nådig och trofast och förlåter oss alla våra synder. Han liksom tar av oss våra smutsiga kläder och ger oss en ren, ny klädnad som kallas Guds rättfärdighet.

Jag är världens ljus, sa Jesus.

Jesus sa gång på gång orden JAG ÄR. På svenska är det inget märkvärdigt. Jag kan säga: Jag är präst eller jag är gift. Det är ett naturligt sätt att precentera sig. Men när Jesus uttalade orden JAG ÄR, då väckte det uppseende. Vid ett

tillfälle så ville man rent av stena honom, man anklagade honom för att häda. Han har gjort sig till Gud.

När Jesus uttalade orden JAG ÄR så var det på det hebreiska språket betonat, vilket också återspeglar sig i den grekiska bibeltexten. De orden syftade på den GUD, som vid den brinnande busken precenterade sig för Mose med orden JAG ÄR.

Jesus säger inte Jag är en av de många ljusen i världen, utan han säger: *Jag är världens ljus*. Med det understryks Jesu enastående ställning i världshistorien.

Han kom för att frälsa världen från deras synder.

I inget annat namn finns frälsning än genom Jesusnamnet.

Ingen kan komma till Gud vår Fader utom genom Jesus.

Jesus är den ende som kan ge oss människor hopp.

Därför är det inte likgiltigt på vad vi tror.

Det finns massor av religioner som vill fångsla oss människor. Visst kan det finnas mycket gott hos många av dessa religioner.

MEN ingen av dessa religioner förmår att ge den frälsning och den trygghet som Jesus ger. Han som är Vägen Sanningen och Livet.

I dag får vi ta emot Jesus i den heliga nattvarden, som ett bevis på att vi får höra samman med honom som är världens ljus.

Visst kan en kristen hamna i mörkret, när hon tvingas att vandra i dödsskuggans dal, när den ena efter den andra av nära och kära går bort, men trosvisst kan vi med David säga: *om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig*.

Visst kan en kristen drabbas av sjukdomar som plågar, men även då får vi uppleva att *kraften fullkomnas i vår svaghet* och att Herren tröstar oss med sin nåd.

Visst kan en kristen hånas för att hon tror på Gud, hon kan trakasseras på många olika sätt, ibland på ett grymt sätt, men då får vi tänka på Jesus som blev utsatt på samma sätt och tillsammans med Jesus knäppa våra händer och be för dem som är otäcka mot oss och kanske till och med be:

Fader förlåt dem för dom vet inte vad dom gör. Mitt i mörkret vad det än är, så har vi Jesus med oss.

Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det
Joh 1:5

Inom oss får vi sjunga: Det lilla ljus jag har, det ska få lysa klart.